

Motion till riksdagen 2005/06: MJ205

av **Rolf Gunnarsson (m)**

Strandskyddet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om strandskyddslagarna.

Motivering

Frågan om strandskyddet är en stor fråga för oss ute på "landsbygden". Det är svårt att ha samma strandskyddsbestämmelser som skall gälla såväl i storstad som glesbygd. Vissa kommuner gjorde gemensam sak med skogsindustrin för att försöka få till stånd en ändring i det strikta regelverket för strandskydd.

En s.k. budkavle presenterades i ärendet och jag finner att ärendet är så angeläget att jag tar upp denna budkavletext som en enskild motion även i år. Jag instämmer i en av de rubriker som fanns efter att budkavlen presenterades: "Strandskyddet hinder för regional utveckling."

Jag har också haft en interpellationsdebatt med miljöministern, men såg väl ingen ljusning i frågan efter den debatten.

Här är texten i den budkavle jag nämnde:

Glesbygdens arbetstillfällen är ursprungligen skapade ur närheten till råvarorna framförallt malmen och skogen. Med tiden har förutsättningarna förändrats. Idag är det närheten till marknad och kompetens som styr företagens etablering snarare än närheten till råvara. Men det finns en bransch där råvarunärheten fortfarande är en stark konkurrens fördel och det är skogsindustrin och framför allt sågverksindustrin.

Skogsnäringen står i dag för 61 procent av det totala svenska handelsnettot, och sågverken för större delen, 70 procent, av rotnettot för skogsägarna. Sågverken är till övervägande del belägna i glesbygd. För att upprätthålla och utveckla kompetens och internationell konkurrenskraft i skogsnäringen är det viktigt att den svenska glesbygden kan hållas levande och erbjuda ett attraktivt och väl fungerande boende för unga välutbildade personer.

Fel! Okänt namn på

Viktiga förutsättningar:

- Möjlighet till inkomst från konkurrenskraftiga företag
- Möjlighet för unga familjer att satsa på ett attraktivt boende utan orimlig ekonomisk risk
- Fungerande infrastruktur och kommunikationer
- Grundsservice som skola och sjukvård ska fungera minst lika bra som i storstäderna

Strandskyddsregelverket är utformat för att skydda stränder så att det rörliga friluftslivet ska ha tillgång till orörda stränder och att djurlivets utveckling inte ska störas. Strandskyddet är dock inte bara en miljöfråga utan har en vidare betydelse för möjligheten att behålla den för företagen nödvändiga kompetensen i glesbygden. Anledningen till att välutbildade ungdomar väljer att stanna i glesbygden är i allmänhet deras preferens för naturliv och hembygdkänsla. I en bygd med minskande befolkning sjunker fastighetsvärdena och är för närvarande ofta hälften av nybyggnadsvärdet. Detta gör att det är en stor ekonomisk risk för en nyetablerad familj att bygga en ny bostad om denna inte kan förläggas till en attraktiv tomt.

Vi som lever och verkar i dessa bygder är mer än de flesta medvetna om värdet av att vårda, bevara och utveckla våra tillgångar. Hela skogsnäringen lever på just denna långsiktighet. Strandskyddet är en viktig del i detta och ska försvaras. Men utgångspunkten i all lagstiftning är, eller borde vara, en rimlig avvägning mellan olika intressen och den bör heller inte vara utformad så att den för att lösa ett akut problem som bara finns i en geografiskt begränsad del av landet, lägger en död hand över resten.

I de mindre tätbefolkade delarna av landet är inte bristen på stränder tillgängliga för friluftsliv och djurliv ett huvudproblem, utan det är den sedan lång tid pågående avfolkningen som är det stora hotet. Detta drabbar även industrin som har svårigheter att rekrytera rätt kompetens. En mycket måttfull anpassning av regelverket och ett större lokalt inflytande skulle utan att hota de långsiktiga värdena kunna innebära en absolut nödvändig förbättring av överlevnadsmöjligheterna för regioner utanför storstäderna. Detta i sin tur ger både bättre livsvillkor i storstäderna, men också bättre möjligheter att i en levande landsbygd kunna idka det rörliga friluftsliv som alla har behov av.

Vår klara och entydiga uppfattning är att regelsystemet måste ändras. Denna typ av hantering ska skötas närmare dem de berör. Givetvis ska samma hänsyn till både naturvårdshänsyn och allmänhetens tillgång till naturområden ligga till grund men en större hänsyn och anpassning skall ske till ortens förutsättningar.”

Så här sammanfattades allt:

Utveckla en livskraftig glesbygd är den övergripande målsättningen. En viktig del i detta arbete är att anpassa strandskyddsbestämmelserna.

För detta krävs ett mer decentraliserat anpassat beslutsfattande som ger möjlighet till nybyggnation i attraktiva strandnära områden vilket på sikt underlättar rekrytering till företag i glesbygden.

Det fanns i nämnda budkavle också förslag till lösningar:

Några förslag till lösningar:

1. Justering av lagtext så att kommunernas möjligheter vidgas t.ex. genom att få rätt att via översikts- eller detaljplaner reglera skyddsvärda områden samt områden möjliga att undanta från strandskyddet.

Fel! Okänt namn på

2. Kommunen fattar beslut om dispenser från strandskyddet. Dessa ska kunna överklagas, men länsstyrelsen föreslås bli sista instans.

3. Naturvårdsverkets möjligheter att överklaga begränsas till områden av riksintresse.

Om regeringen menar allvar med att hela Sverige skall leva och ger oss förutsättningar för detta så tar vi kommuner och det lokala näringslivet ansvar för att skapa tillväxt i våra delar av landet.

Detta var alltså rena citat av den budkavle som finns och som jag alltså ställer mig bakom.

Stockholm den 14 september 2005

Rolf Gunnarsson (m)